

بررسی کمی نحوه تخصیص تسهیلات بانکی در توسعه اقتصادی استانهای کشور

جناب آقای غلامرضا شاهرخی

کارشناس اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

بسمه تعالیٰ

این مقاله کوششی در جهت شناخت هرچه بهتر نحوه تخصیص تسهیلات اعطایی بانکی در استانهای کشور طی سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ می‌باشد.

اهمیت سرمایه بعد از نیروی انسانی بعنوان مهمترین عامل تولید برگسی پوشیده نیست و کمبود و فقدان آن باعث می‌گردد که سایر عوامل تولید نیز بلااستفاده ماند و فقر و محرومیت در جامعه گسترش یابد. بهمین دلیل در هر سیستم اقتصادی نقش نظام بانکی در جمع آوری سپرده‌ها (تجهیز منابع) و بکارگیری آنها در تأمین مالی طرحهای سرمایه‌گذاری (تخصیص منابع) از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این مسئله با تصویب قوانین خاص دولتها را ملزم نموده که با اتخاذ سیاستها و تدبیری پول و سرمایه را در جهت نیل به اهداف برنامه‌های توسعه اقتصادی خود سوق دهند. در نظام بانکداری گردش پول (بعنوان سرمایه بالقوه) و سرمایه طبعاً باید بر اساس ارزش‌های حاکم بر جامعه نشت گرفته از اقتصاد اسلامی باشد. در این نظام بازار پولی و نرخ بهره (بعنوان فرست پول) جایگاهی نداشته و نظام بانکی بعنوان جزئی لاینفک از سیستم اقتصادی کشور، علاوه بر تامین سرمایه مشوق و راهنمایی غمخوار برای سرمایه‌گذاران و اجد شرایط بوده و برپایه مشارکت در سود و زیان (Profit and Loss sharing) تا پایان راه و در هر شرائط (حتی در شرایط رکود) یار و همراه آنان باشد.^۱

۱- اساس این مقاله مربوط به تزکارشناسی ارشد نویسنده آن است که تحت عنوان «بررسی کمی نحوه توزیع تسهیلات اعطایی بانکی در استانهای کشور طی سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳» به راهنمایی جناب آقای

مهمنترین هدف دولت اسلامی تامین عدالت اجتماعی است، به طوری که از نظر اسلام جامعه فقیری که فقر در آن عادلانه توزیع شده، نسبت به جامعه‌ای که در آن پیشرفت اقتصادی به معنی افزایش کمی داراییها و تامین رفاه اقتصادی برای طبقاتی خاص فراهم است، تقدم دارد. به این ترتیب از نظر اسلام عدالت اجتماعی مقدم بر رشد و توسعه اقتصادی است. به همین دلیل قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در موارد عدیده دولت را موظف به اجرای عدالت اجتماعی و ایجاد توازن و تعادل بین سطح زندگی عموم مردم و زدومن فقر و محرومیت از دامان جامعه نموده است. عنوان مثال در اصل سوم آن آمده است: دولت جمهوری اسلامی ایران مؤلف است..... همه امکانات خود را برای امور زیر بکار برد:

- رفع تبعضیات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی.
- پر ریزی اقتصاد صحیح و عادلانه بر طبق ضوابط اسلامی جهت ایجاد رفاه و رفع فقر و برطرف ساختن هر نوع محرومیت در زمینه‌های تغذیه و مسکن و کار و بهداشت و تعمیم بیمه.
- در اصل چهل و سوم که اختصاص به مسائل اقتصادی و امور مالی دارد آمده است: برای تأمین استقلال اقتصادی جامعه و ریشه کن کردن فقر و محرومیت و... اقتصاد جمهوری اسلامی ایران بر اساس زیر استوار می‌شود:
- تأمین نیازهای اساسی: مسکن، خوارک، پوشک، بهداشت، درمان، آموزش و پرورش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده برای همه.
- تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل و قرار دادن وسائل کار در اختیار همه کسانی که قادر به کارند ولی وسائل کار ندارند، در شکل تعاونی، از راه وام بدون بهره یا هر راه مشروع دیگر....

همچنین در اصل چهل و هشت می‌خوانیم: در بهره‌برداری از منابع طبیعی و استفاده از درآمدهای ملی در سطح استانها و توزیع فعالیت‌های اقتصادی میان استانها و مناطق مختلف کشور، باید تبعیض در کار نباشد، به طوری که هر منطقه فراخور نیازها و استعداد رشد خود، سرمایه و امکانات لازم در دسترس داشته باشد.

اصل فوق تکیه اصلی خود را بر عدم تبعیض در توزیع و بهره‌برداری از امکانات طبیعی و درآمدهای ملی قرار داده است، بدین ترتیب که دولت اسلامی باید سعی و اهتمام کافی در جهت جلوگیری از محروم ماندن و محروم شدن احتمالی برخی از مناطق و استانهای کشور از طریق بکارگیری کلیه امکانات موجود در کشور و منجمله امکانات سرمایه‌ای به عمل آورد.

در قانون عملیات بانکی بدون ربانیز که به جرات می‌توان آن را مهمترین قانونی که پس از انقلاب اسلامی ایران به تصویب رسیده است دانست و ارتباطی ارگانیک با قانون اساسی داشته و در حقیقت وسیله‌ای برای دستیابی به اهداف اقتصادی قانون اساسی می‌تواند تلقی شود، اجرای عدالت در تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار تصریح گردیده است. در قانون فوق اهداف نظام بانکی بقرار زیرند:

- استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل (باضوابط اسلامی) به منظور تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار در جهت سلامت و رشد اقتصاد کشور.
- فعالیت در جهت تحقیق اهداف و سیاستها و برنامه‌های اقتصادی دولت جمهوری اسلامی ایران با ابزارهای پولی و اعتباری.

- ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش تعاون عمومی و قرض الحسن از طریق جذب و جلب وجوده آزاد و اندوخنه‌ها و پساندازها و سپرده‌ها و بسیج و تجهیز آنها در جهت تامین شرایط و امکانات کار و سرمایه‌گذاری....

بطور کلی از مطالب مندرج در قانون اساسی و قانون عملیات بانکی بدون ربا چنین نتیجه‌گیری می‌شود که تمرکز ثروت در یک (یا چند) منطقه و استان کشور از نظر اسلام مردود بوده و لزوماً باید در جهت اجرای عدالت اجتماعی (از دید دولت) تمام استانهای کشور مقام و مرتبی همسان داشته و هیچیک را برابر دیگری تفوقی نباشد. بدین ترتیب زدودن فقر و محرومیت از چهره استانهای محروم، رشد و توسعه متعادل و متوازن بین استانها، اولویتی خاص برای دولت خواهد داشت و اجرای آن طبعاً عدالت اجتماعی را تحقق و تعمیق خواهد بخشید. بر این اساس اظهارنظرهای نظری «عدم توانایی جذب تسهیلات بانکی توسط استانهای محروم»، و نتیجتاً بکارگیری سرمایه‌ها «در مناطق و استانهای برخودار»، جای بسی تامل و تعمق دارد و قبول نظر فوق به منزله قرار گرفته قطعی استانهای محروم در یک دور باطل و تداوم محرومیت در اینگونه استانها خواهد بود. در حالی که اگر در جستجو و مطالعه دقیق علل محرومیت در استانهای محروم برآئیم چه بسا درخواهیم یافت که امکانات و زمینه‌های بسیار مناسبی برای سرمایه‌گذاری بازاره صعودی (Increasing Returns to scale) وجود دارد که یا شناسایی نشده‌اند و یا آنکه بنحو مطلوب و شایسته مورد بهره‌برداری قرار نگرفته‌اند. در هر حال در بدو این وظیفه دولت است که با شناخت دقیق استعدادها و منابع بالقوه موجود در هر استان و با صرف هزینه‌های زیربنایی، زمینه لازم را جهت تأمین و جذب تسهیلات بانکی فراهم آورد.

در ارتباط با دیدگاههای برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۶۸ - ۱۳۷۲) نیز صرفاً به این نکته بسته می‌گردد که با تحلیلی وسیع در مورد اهداف کلی دهگانه برنامه مزبور می‌توان گفت که بر جز یک هدف (که مربوط به مسائل نظامی است) سایر اهداف برنامه به طریقی به مسئله فقر و محرومیت و کاهش و رفع آن مربوط می‌گردد.

با توجه به موارد یاد شده، نظام بانکی بعنوان یک نهاد دولتی در جمهوری اسلامی ایران ضروراً باید در راستای مسئولیت‌ها و وظایف دولت (در چارچوب قانون اساسی) حرکت نماید و بالطبع رعایت عدالت در تخصیص تسهیلات در بانکداری اسلامی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار گردیده و می‌توان گفت تخصیص تسهیلات بانکی (و همچنین کمکهای مالی دولت از طریق بودجه و موارد دیگر) باید مناسب با ضریب محرومیت و درجه عقب‌ماندگی استانها باشد. در این خصوص ضروری است دولت با تمهیداتی از طریق بودجه موجبات جذب تسهیلات را در استانهای محروم فراهم آورد و با این ترتیب می‌توان امیدوار بود که با کاهش عدم تعادل بین استانهای کشور، تولید و سطح اشتغال در استانهای محروم افزایش یافته و فقر و محرومیت از چهره آنها زدوده شود و با ایجاد رشدی متوازن در تمام استانهای کشور از مشکلاتی چون مهاجرت‌های بی‌رویه از مناطق محروم به مناطق برخوردار جلوگیری شود.

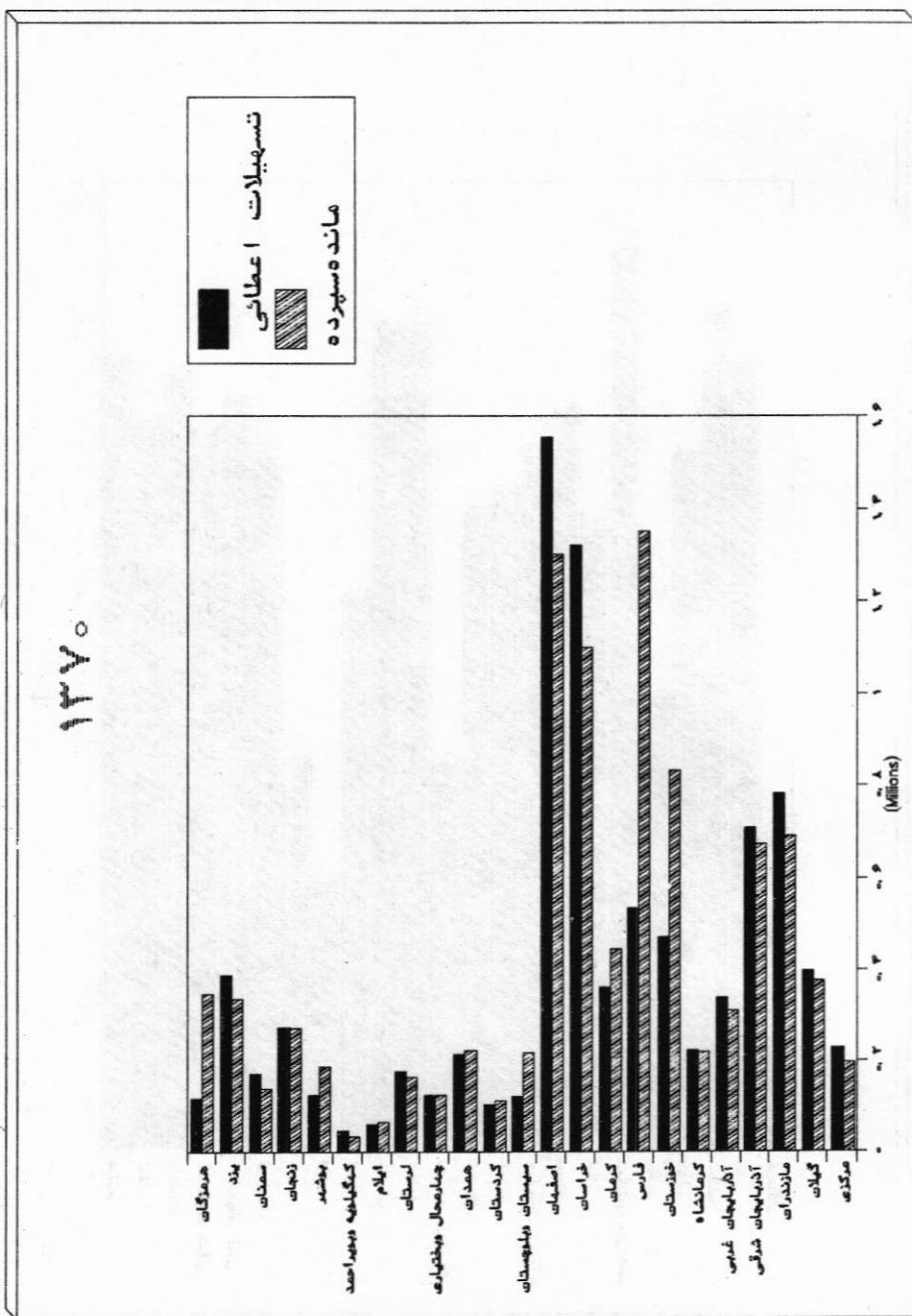
بر اساس موازین اسلامی و اصل عدالت و تکامل اجتماعی افراد مرفه از طرق مختلف مؤلفه به کمک به محرومین می‌باشند و این مسئله را صرفاً نباید به کمک به خویشاوندان و دیگر محرومیتی که در محیط اطراف ما هستند محدود نمود بلکه این وظیفه را می‌توان به کل محرومین کشور تعمیم داد. بدین ترتیب می‌توان نتیجه گرفت که جریان سرمایه از استانهای برخوردار به سوی استانهای محروم و در جهت کاهش درجه عقب‌ماندگی آن استانها از طریق دولت بلاشکال باشد. حال باید بررسی گردد که آیا چنین موردی در تخصیص تسهیلات بانکی لحاظ گردیده است؟ آیا استانهای محروم مناسب با میزان سپرده‌گذاری خود از تسهیلات اعطائی برخوردار بوده‌اند؟ آیا تسهیلات اعطائی بانکی می‌تواند در کاهش محرومیت‌ها و عدم تعادلها مؤثر افتد؟ این مقاله در جهت یافتن به پاسخ به هم‌چنین سؤالاتی می‌باشد.

بررسی نحوه تخصیص تسهیلات اعطائی بانکی در استانهای کشور (جز تهران) طی سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ از دو طریق ممکن صورت گرفته است که ذیلاً به شرح آنها می‌پردازیم:

- ۱- در بررسی اول نسبت تسهیلات اعطائی (F) به مانده سپرده‌ها (D) برای هر یک از استانهای کشور طی سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ محاسبه گردیده است. نسبت مزبور که آنرا α می‌نامیم در هر سال با میانگین این نسبت‌های یعنی $\bar{\alpha}$ در همان سال موردمقایسه قرار گرفته است. نتیجه آنکه در یک سال معین در موردنبرخی از استانها $\alpha > 1$ گردیده که مفهوم آن این است که استانهای مزبور در تناسب با میزان سپرده‌گذاری از تسهیلات اعطائی بالنسبه کمتری (در تناسب با میزان سپرده‌گذاری) برخوردار شده‌اند. برای نمونه ذیلاً نمودار شماره ۱ تسهیلات اعطائی و مانده سپرده‌ها، نمودار شماره ۲ نسبت تسهیلات اعطائی به مانده سپرده‌ها و بالاخره جدول شماره ۱ نسبت‌های محاسبه شده برای استانهای کشور در سال ۱۳۷۰ را نشان می‌دهد. به دنبال آن به بررسی و تجزیه و تحلیل نسبت‌ها می‌پردازیم.

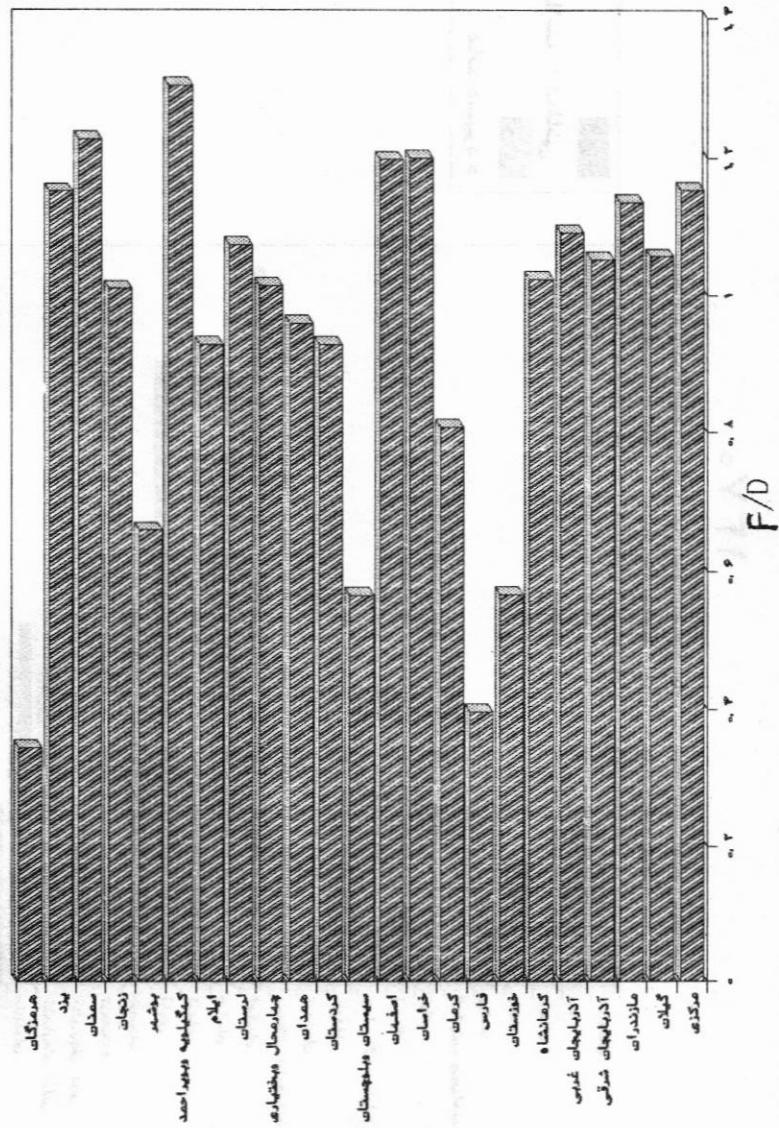
نمودار شماره ۱

تسهیلات اعطائی و مانده سپرده‌ها در استانهای کشور طی سال ۱۳۷۰



نمودار شماره ۲

نسبت تسهیلات اعطائی به مانده سپرده‌ها در استانهای کشور طی سال ۱۳۷۰



جدول شماره ۱

نتایج حاصله از نسبت تسهیلات اعطائی به مانده سپرده ($r = \frac{F}{D}$) در سال ۱۳۷۰

استانهایی که در آنها $r > 2$ است		استانهایی که در آنها $r < 2$ است	
$\frac{F}{D} = r$	نام استان	$\frac{F}{D} = r$	نام استان
۰/۹۲۹	۱ - کردستان	۱/۳۰۴	۱ - کهکیلویه و بویراحمد
۰/۹۲۸	۲ - ایلام	۱/۲۲۷	۲ - سمنان
۰/۸۰۸	۳ - گرمان	۱/۲۰۰	۳ - خراسان
۰/۶۵۹	۴ - بوشهر	۱/۱۹۷	۴ - اصفهان
۰/۵۶۷	۵ - خوزستان	۱/۱۵۴	۵ - مرکزی
۰/۵۶۳	۶ - استان و بلوچستان	۱/۱۵۰	۶ - یزد
۰/۳۹۶	۷ - فارس	۱/۱۳۶	۷ - مازندران
۰/۳۴۴	۸ - هرمزگان	۱/۱۰۹	۸ - آذربایجان غربی
میانگین نسبت ها		۱/۰۷۳	۹ - لرستان
$r = 0/950$		۱/۰۵۷	۱۰ - گیلان
		۱/۰۵۳	۱۱ - آذربایجان شرقی
		۱/۰۲۴	۱۲ - باختران
		۱/۰۱۳	۱۳ - چهارمحال بختیاری
		۱/۰۱۰	۱۴ - زنجان
		۰/۹۵۹	۱۵ - همدان

در جدول فوق مشاهده می‌گردد که در تناسب با میزان سپرده‌گذاری (مقایسه ۲ در هر استان با استانهای کهکیلویه و بویراحمد، سمنان و خراسان از نظر برخورداری از تسهیلات اعطائی بهترین شرایط و استانهای هرمزگان، فارس و سیستان و بلوچستان بدترین شرایط را دارا می‌باشند. لازم به ذکر است که در سال ۱۳۶۰ دولت برای اولین بار ۸ استان کشور را به عنوان محرومترین استانها معرفی نمود. این استانها (که بر اساس ضریب محرومیت محاسبه شده همچنان در ردیف محرومترین استانها قرار دارند) عبارت بودند از: کهکیلویه و بویراحمد، لرستان، چهارمحال و بختیاری، کردستان، ایلام، بوشهر، سیستان و بلوچستان و هرمزگان. بر اساس بررسی مذبور در مورد سال ۱۳۷۰ درمی‌یابیم که استانهای محروم اکثرًا در زمرة استانهایی قرار گرفته‌اند که در تناسب با

میزان سپرده‌گذاری از تسهیلات اعطائی کمتری ($\gamma < 2$) استفاده نموده‌اند. جدول شماره ۲ توزیع استانهای کشور به ترتیب استانهای تسهیلات اعطائی به مانده سپرده‌ها ($\frac{F}{D}$) در هر یک از بالهای مورد بررسی ($20 - ۱۳۶۳$) نشان می‌دهد.

جدول شماره ۲

توزیع استانهای کشور به ترتیب نسبت‌های F/D و مقایسه با «میانگین نسبتها» در سالهای مورد بررسی

جدول شماره ۲

توزیع استانهای کشور به ترتیب نسبت‌های F/D و مقایسه با «میانگین نسبتها» در سالهای مورد بررسی

سال ۱۳۶۰		سال ۱۳۶۹		سال ۱۳۶۸		سال ۱۳۶۷	
F/D=r	نام استان						
۰/۳۴۴	هرمزگان	۰/۳۲۸	هرمزگان	۰/۲۷۷	هرمزگان	۰/۲۸۳	فارس
۰/۳۹۶	فارس	۰/۴۲۰	فارس	۰/۳۷۸	فارس	۰/۲۷۶	هرمزگان
۰/۵۶۳	سیستان و بلوچستان	۰/۵۰۵	سیستان و بلوچستان	۰/۴۸۵	سیستان و بلوچستان	۰/۳۶۹	سیستان و بلوچستان
۰/۵۶۷	خوزستان	۰/۵۳۷	خوزستان	۰/۴۸۷	بوشهر	۰/۴۰۲	بوشهر
۰/۷۵۹	بوشهر	۰/۶۱۸	بوشهر	۰/۵۴۶	خوزستان	۰/۵۱۹	خوزستان
۰/۸۰۸	کرمان	۰/۹۰۲	همدان	۰/۶۲۸	چهارمحال و بختیاری	۰/۵۵۱	چهارمحال و بختیاری
۰/۹۲۸	ابلام	۰/۹۱۰	کرمان	۰/۷۶۰	اصفهان	۰/۶۲۸	اصفهان
۰/۹۲۹	کردستان	۰/۱۱۱	چهارمحال و بختیاری	۰/۷۸۳	کرمان	۰/۶۲۵	باختران
۰/۹۵۹	همدان	۰/۹۳۳	آذربایجان شرقی	۰/۸۳۴	باختران	۰/۶۸۸	بزد
۱/۰۱۳	زنجان	۰/۹۳۶	باختران	۰/۸۴۸	آذربایجان شرقی	۰/۷۴۶	کرمان
۱/۰۱۳	چهارمحال و بختیاری	۰/۹۳۶	گیلان	۰/۸۴۹	همدان	۰/۷۴۷	زنجان
۱/۰۲۴	باختران	۱/۱۳۲	زنجان	۰/۸۶۸	گیلان	۰/۷۵۴	آذربایجان شرقی
۱/۰۵۳	آذربایجان شرقی	۱/۱۹۰	کردستان	۰/۸۹۵	بزد	۰/۷۵۴	لرستان
۱/۰۵۷	گیلان	۱/۱۰۰	اصفهان	۰/۹۳۰	زنجان	۰/۷۷۲	کردستان
۱/۰۷۳	لرستان	۱/۱۰۹	لرستان	۰/۹۲۸	کردستان	۰/۷۷۶	ابلام
۱/۰۹۰	آذربایجان غربی	۱/۱۲۱	مرکزی	۰/۹۴۲	ابلام	۰/۸۰۸	آذربایجان غربی
۱/۱۳۶	مازندران	۱/۱۳۹	خراسان	۱/۰۰۰	خراسان	۰/۸۱۳	سنان
۱/۱۵۰	بزد	۱/۲۱۲	بزد	۱/۰۲۹	لرستان	۰/۸۲۲	گیلان
۱/۱۵۴	مرکزی	۱/۲۲۴	ابلام	۱/۰۸۰	آذربایجان غربی	۰/۸۴۵	همدان
۱/۱۹۷	اصفهان	۱/۲۳۰	سنان	۱/۰۸۸	مازندران	۰/۸۷۶	خراسان
۱/۲۰۰	خراسان	۱/۲۷۱	آذربایجان غربی	۱/۰۹۵	کهکلوبه و بویراحمد	۰/۹۰۸	مرکزی
۱/۲۲۷	سنان	۱/۲۷۱	مازندران	۱/۰۹۷	سنان	۰/۹۷۳	مازندران
۱/۳۰۴	کهکلوبه و بویراحمد	۱/۴۳۸	کهکلوبه و بویراحمد	۱/۱۹۰	مرکزی	۰/۱۰۴	کهکلوبه و بویراحمد
۰/۹۵۰		۰/۹۶۲		۰/۸۲۸		۰/۶۹۵	میانگین نسبتها = ۳
۰/۰۷۲۲		۰/۰۸۷۸		۰/۰۶۲۸		۰/۰۴۲۵	واریانس نسبتها
۰/۲۶۹		۰/۰۹۶		۰/۲۵۱		۰/۲۰۹	انحراف معیار
۲۸/۳		۳۰/۸		۳۰/۳		۳۰/۱	ضریب تغییر پذیری (درصد)

ضریب تغییرپذیری نسبت‌های مزبور برای استانهای کشور در هر سال که معیاری جهت دستیابی به پراکندگی نسبی توزیع تسهیلات اعطایی بانکها می‌باشد نیز محاسبه شده است. هرچه ضریب تغییرپذیری نسبت‌های آن را شاخص نابرابری (Disparity Index) می‌نامیم در طول زمان بزرگتر شده باشد، نشان دهنده افزایش نابرابری و هرچه کوچکتر شده باشد، نمایانگر کاهش نابرابری

نمود ولی چنین امری تحقق نیافت و لزوماً تصمیم به محاسبه ضرائب محرومیت کلیه استانهای کشور طی ۸ سال گرفته شد. ضرائب مزبور بر اساس پنج پارامتر آموزش، بهداشت، مسکن و ساختمان، سپرده‌های بانکی وضعیت محاسبه گردیده است. در جدول شماره ۴ ضرائب محرومیت محاسبه شده برای هر یک از استانهای کشور طی سالهای ۱۳۶۳ - ۷۰ و در جدول شماره ۵ میانگین ضرائب محرومیت هر یک از استانها طی سالهای یاد شده از نظر می‌گذرد. لازم به اشاره است که در محاسبه ضرائب محرومیت استان تهران (یعنی برخورارترین استان کشور) عنوان استان پایه (مبدأ) در نظر گرفته شده است.

جدول شماره ۴

ضرایب محرومیت هر یک از استانهای کشور طی سالهای ۱۳۶۳ - ۱۳۷۰

ردیف	نام استان	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	۱۳۶۶	۱۳۶۵	۱۳۶۴	۱۳۶۳
۱	تهران	-	-	-	-	-	-	-	-
۲	پزد	۲۲۲	۳۰۰	۳۱۶	۲۴۱	۲۸۳	۳۰۳	۳۳۹	۳۲۵
۳	اصفهان	۳۱۵	۳۱۸	۳۰۳	۳۳۰	۳۳۵	۳۴۲	۳۳۸	۳۳۰
۴	مرکزی	۴۳۴	۴۰۸	۴۲۱	۴۶۰	۴۳۹	۴۶۱	۳۱۸	۳۵۴
۵	سنان	۳۸۶	۴۸۴	۵۲۸	۴۵۱	۴۳۵	۴۲۵	۴۵۱	۴۰۵
۶	فارس	۵۴۵	۵۰۶	۵۲۱	۴۸۳	۴۹۷	۵۱۷	۵۲۴	۵۰۵
۷	گیلان		۵۳۳	۵۱۸	۵۲۰	۵۲۱	۵۲۴	۵۴۶	۵۷۷
۸	خرزستان	۵۶۱	۵۵۱	۵۷۰	۵۵۲	۵۴۰	۵۶۹	۵۶۹	۵۷۷
۹	زنجان	۵۹۲	۵۹۶	۶۲۳	۶۰۷	۶۱۱	۶۰۲	۵۹۹	۶۰۶
۱۰	گرمان	۶۷۹	۵۴۶	۵۲۶	۵۲۰	۵۲۶	۵۳۲	۶۲۶	۶۳۲
۱۱	گرمانشاه	۶۷۹	۶۷۷	۶۷۷	۶۶۳	۷۰۲	۶۸۹	۶۴۸	۶۲۲
۱۲	مازندران	۵۸۱	۵۶۲	۵۸۱	۵۶۶	۵۹۲	۵۹۳	۶۱۳	۶۲۳
۱۳	آذربایجان شرقی	۶۰۹	۶۴۸	۶۳۹	۶۳۸	۶۳۰	۶۴۷	۶۴۷	۶۶۸
۱۴	خراسان	۶۹۵	۶۴۹	۶۴۳	۶۵۶	۶۸۲	۶۷۴	۶۵۹	۶۸۱
۱۵	بوشهر	۷۰۱	۷۱۸	۷۲۵	۷۰۴	۶۸۹	۷۱۶	۷۲۷	۷۳۱
۱۶	کهکلیویه و بویراحمد	۷۴۷	۷۲۶	۷۴۶	۷۱۳	۷۲۲	۷۴۴	۷۳۶	۷۴۸
۱۷	چهارمحال و بختیاری	۶۹۸	۶۹۸	۶۹۱	۷۰۸	۷۲۰	۷۳۲	۷۴۰	۷۵۰
۱۸	آذربایجان غربی	۷۳۷	۷۲۵	۷۰۱	۷۳۸	۷۳۴	۷۱۵	۷۴۱	۷۰۹
۱۹	همدان	۷۴۴	۷۳۷	۷۴۲	۷۴۰	۷۳۷	۷۵۰	۷۶۴	۷۷۲
۲۰	ایلام	۶۸۱	۶۱۴	۶۱۴	۶۱۵	۷۱۷	۷۰۰	۷۸۵	۷۷۳
۲۱	هرمزگان	۶۷۵	۶۸۵	۶۹۳	۷۰۲	۷۳۶	۷۳۶	۷۴۵	۷۷۵
۲۲	لرستان	۷۷۲	۷۶۶	۷۶۲	۷۵۵	۷۵۲	۷۴۳	۷۶۰	۷۸۵
۲۳	سیستان و بلوچستان	۷۶۶	۷۸۴	۷۶۴	۷۶۲	۷۹۲	۷۹۵	۸۱۸	۸۰۵
۲۴	کردستان	۷۹۲	۷۸۲	۷۹۴	۷۶۴	۷۳۹	۷۸۷	۷۶۹	۸۲۴

جدول شماره ۵
میانگین ضرایب محرومیت هر یک از استانهای کشور

طی سالهای ۱۳۷۰ - ۱۳۶۳

ردیف	نام استان	میانگین
۱	تهران	۰
۲	یزد	۲۹۱
۳	اصفهان	۳۲۶
۴	مرکزی	۴۱۳
۵	سمنان	۴۵۰
۶	فارس	۵۱۳
۷	گیلان	۵۳۱
۸	کرمان	۵۵۷
۹	خوزستان	۵۶۱
۱۰	مازندران	۵۹۰
۱۱	زنجان	۶۰۴
۱۲	آذربایجان شرقی	۶۴۷
۱۳	خراسان	۶۶۴
۱۴	کرمانشاه	۶۷۰
۱۵	ایلام	۶۸۷
۱۶	بوشهر	۷۱۴
۱۷	چهارمحال و بختیاری	۷۱۷
۱۸	هرمزگان	۷۱۸
۱۹	کهکلوبه و بویراحمد	۷۳۵
۲۰	آذربایجان غربی	۷۳۸
۲۱	همدان	۷۴۸
۲۲	لرستان	۷۶۲
۲۳	کردستان	۷۸۱
۲۴	سیستان و بلوچستان	۷۸۶

شایان ذکر است که انجام رگرسیونها در این بخش بر اساس مدل زیر و برای ۲۳ استان کشور طی ۸ سال (۱۸۴ مشاهده) صورت گرفته است.

$$F_{it} = \alpha + \beta_1 P_{it} + \beta_2 D_{it} + \beta_3 B_{it}$$

که در آن:

$$F_{it} = t \text{ تسهیلات اعطائی سرانه سیستم بانکی در استان آام در زمان}$$

$$P_{it} = t \text{ ضریب محرومیت استان آام در زمان}$$

$$D_{it} = t \text{ مانده سپرده‌های بانکی سرانه استان آام در زمان}$$

$$B_{it} = t \text{ بودجه مصوب استانی سرانه استان آام در زمان}$$

اطلاعات بدست آمده از اولین رگرسیون انجام شده (که در آن ارقام مربوط به تسهیلات، سپرده‌ها

و بودجه با قیمت‌های ثابت (۱۱) محاسبه شده‌اند) بترتیب زیر می‌باشد:

$$F_{it} = 83938/75 - 86/11 P_{it} + 0/0.29 D_{it} - 0/0.19 B_{it} \quad R^2 = 0.59$$

(۷/۲۵۴۷)

(۵/۱۸۶۹)

(۱/۱۶۸۷)

$R^2 = 0.59$

آزمون فرضیه‌های مربوط به صفر بودن ضرائب متغیرها به وسیله آمارهای t ، صورت گرفته و صفر نبودن ضرائب P_{it} و D_{it} با اطمینان ۹۹٪ مورد تائید قرار گرفت (صرف نبودن ضریب B_{it} بر اساس آمار ۱ با اطمینان ۷۵٪ مورد تائید قرار می‌گیرد). این کار یکبار دیگر و به طور مستقل باگرفتن لگاریتم از کلیه متغیرها به صورت زیر رگرسیون گردید که نتایج به دست آمده به قرار زیر است:

$$F_{it} = 14/37 - 0/87 P_{it} + 0/0.22 D_{it} - 0/0.17 B_{it} \quad R^2 = 0.62$$

(۸/۰۳۴۵)

(۵/۱۴۳۴)

(۳/۳۱۲۴)

$R^2 = 0.62$

در این حالت بر اساس آمارهای t ، صفر نبودن ضرائب هر سه متغیر مستقل با اطمینان ۹۹٪ مورد تائید قرار می‌گیرد.

لازم به اشاره است که به دلیل در دسترس بودن اطلاعات گسترده، شش رگرسیون دیگر (۲ رگرسیون نیمه لگاریتمی و ۴ رگرسیون بر اساس پارامترهای تشکیل دهنده ضرائب محرومیت) نیز انجام شده است که نتایج ذیل‌اً از نظر می‌گذرد.

الف - رگرسیونهای نیمه لگاریتمی: در اولین رگرسیون (۱) صرفاً از متغیر وابسته و در دومین رگرسیون (۲) از کلیه متغیرهای مستقل لگاریتم گرفته شده است.

$$F_{it} = 11/55 - 0/0.17 P_{it} + 4/58 \times 10^{-6} D_{it} - 9/82 \times 10^{-6} B_{it} \quad (1)$$

(۸/۰۶۸۸)

(۴/۵۳۸۰)

(۳/۲۸۳۵)

$R^2 = 0.61$

$$F_{it} = 304366 - 55441 P_{it} + 12003 D_{it} - 37721 B_{it} \quad (2)$$

(۹/۳۷۱۱)

(۳/۵۷۵۰)

(۱/۳۲۴۰)

$R^2 = 0.61$

ب - رگرسیونها بر اساس پارامترهای تشکیل دهنده ضرائب محرومیت: در این چهار رگرسیون از هر یک از پارامترهای آموزش، بهداشت، مسکن و ساختمان و صنعت بجای ضرائب محرومیت استفاده شده است. نتایج حاصله ذیل‌به ترتیب از نظر می‌گذرد:

- ۱ - پارامتر آموزش = ضریب محرومیت

$$F_R = ۴۲۶۲۳ - ۵۸/۸۹ P_{it} + ۴۸/۱۱ D_{it} - ۰/۳۹ B_{it} \quad R^2 = ۰/۶۱$$

(۷/۹۲۴۹) (۱۱/۸۸۹۳) (۲/۴۵۸۶)

۲ - پارامتر بهداشت = ضریب محرومیت

$$F_R = ۷۷۱۸۹ - ۸۱/۲۲ P_{it} + ۰/۲۹ D_{it} - ۰/۱۰ B_{it} \quad R^2 = ۰/۵۹$$

(۷/۲۲۷۶) (۵/۲۸۹۸) (۰/۶۰۰۱)

۳ - پارامتر مسکن و ساختمان = ضریب محرومیت

$$F_R = ۲۸۲۱۷ - ۱۳/۳۹ P_{it} + ۰/۵۱ D_{it} - ۰/۴۹ B_{it} \quad R^2 = ۰/۴۹$$

(۷/۷۱۳۰) (۱۰/۱۹۵۳) (۲/۵۲۹۱)

۴ - پارامتر صنعت = ضریب محرومیت

$$F_R = ۱۹۸۵۳ - ۵/۲۹ P_{it} + ۰/۵۵ D_{it} - ۰/۲۶ B_{it} \quad R^2 = ۰/۴۸$$

(۷/۱۲۰۶) (۱۲/۱۷۰۲) (۱/۳۹۹۹)

لازم به اشاره است که از این بررسی کمی درخواهیم یافت که:

۱ - تغییرات در ضریب محرومیت استانها تا چه حد متأثر از تغییرات تسهیلات اعطائی است و ارتباط آنها چگونه است.

۲ - رابطه بین سپرده‌ها و استانها با تسهیلات اعطائی بانکها به چه نحو است.

۳ - بودجه مصوب (جاری و عمرانی) در استانهای مختلف، همسوئی با تسهیلات اعطائی بانکها داشته و این همسوئی به چه میان بوده است. توضیح بیشتر آنکه روشن شود که آیا نحوه تخصیص بودجه توسط دولت (و بخصوص تخصیص بودجه بیشتر به استانهای محروم) باعث عدم ترغیب بانکها در اعطایی تسهیلات نشده و باصطلاح اثر پس رفت (دفع) بانکها (Crowding - out Effect) را به دنبال نداشته است؟

چنانچه اشاره گردید، اطلاعات بدست آمده از اولین رگرسیون به ترتیب زیر می‌باشد:

$$F_R = ۸۲۹۳۸/۷۵ - ۸۶/۱۱ P_{it} + ۰/۲۹ D_{it} - ۰/۱۹ B_{it} \quad R^2 = ۰/۵۹$$

(۷/۲۵۴۷) (۵/۱۸۶۹) (-۱/۱۶۸۷)

بر اساس ضرائب متغیرها در رگرسیون خواهیم داشت.

$$\frac{F_{it}}{P_{it}} = -86/11 \quad (1)$$

$$\frac{F_{it}}{P_{it}} = -0/29 \quad (2)$$

$$-\frac{F_{it}}{P_{it}} = -0/19 \quad (3)$$

رابطه (۱) وجود یک رابطه منفی بین ضریب محرومیت و تسهیلات اعطائی بانکها را نشان می‌دهد، بدین ترتیب که با بالا رفتن ضریب محرومیت، تسهیلات اعطائی بانکی کاهش یافته است و بالعکس، براساس ضریب برآورده شده در رگرسون می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که به ازای یک واحد کاهش در ضریب محرومیت، تسهیلات اعطائی بانکی باید معادل $86/11$ ریال (سرانه) افزایش یابد (با فرض ثابت بودن سایر متغیرها).

رابطه (۲) وجود یک رابطه مستبت بین مانده سپرده‌ها و تسهیلات اعطائی بانکها را نمایان می‌سازد، یعنی با افزایش (کاهش) سپرده‌ها، تسهیلات اعطائی نیز افزایش (کاهش) سپرده‌ها، تسهیلات اعطائی نیز افزایش (کاهش) می‌یابد. براساس ضریب برآورده شده $0/29$ می‌توان گفت در ازای 100 ریال افزایش در سرانه مانده سپرده، تسهیلات اعطائی سرانه برابر 290 ریال افزایش پیدا خواهد نمود (با فرض ثابت بودن سایر متغیرها).

رابطه (۳) نیز وجود رابطه‌ای منفی بین بودجه مصوب (جاری و عمرانی) با تسهیلات اعطائی بانکی را نشان می‌دهد، بدین صورت که عنوان مثال با افزایش بودجه سرانه، تسهیلات اعطائی سرانه کاهش پیدا خواهد نمود. با توجه به ضریب منفی به دست آمده در این رگرسون (و همچنین سایر رگرسیونهای انجام شده) ملاحظه می‌شود که علیرغم اینکه براساس تئوری بانکداری اسلامی و عدم وجود نرخ بهره و بازار پولی، می‌بایستی رابطه بین بودجه مصوب دولتی و تسهیلاتی اعطائی رابطه مشبّتی را نشان دهد که این مسئله به مفهوم عدم وجود Crowding - out Effect می‌باشد زیرا همانطور که می‌دانیم این پدیده مربوط به جوامع سرمایه‌داری است و علت آن وجود بهره و بازار پولی است ولی علامت منفی موجود بین این دو بین طریق قابل توجیه است که به دلیل وجود محرومیت برخی از استانهای کشور و نازل بودن امکانات، تقاضا برای استفاده از تسهیلات اعطائی بانکی کاهش یافته در حالی که قوه مقننه و مجریه با آگاهی از این مسئله و به منظور کاهش درجه محرومیت در تنظیم بودجه سعی نموده‌اند حجم بودجه را افزایش دهند. بنابراین ضرورت دارد که بانکهای کشورمان به عنوان یکی از موسسات دولتی و در جهت کاهش نابرابریهای استانهای کشور با سایر سازمانهای دولتی هماهنگی بیشتری داشته باشند. همچنین لازم به اشاره است که در کلیه رگرسیونها

رابطه منفی بین محرومیت و سپرده‌ها مورد تأثید قرار گرفته است و این مفهوم مستفاده می‌گردد که با بالا رفتن محرومیت (ضمن کاهش تسهیلات اعطائی) سپرده‌ها نیز کاهش یافته‌اند.

شایان ذکر است که از نتایج حاصل از چهار رگرسیون مربوط به پارامترهای مورد استفاده در محاسبه ضرائب محرومیت، چنین استنباط می‌گردد که ضرائب محرومیت استانهای کشور بیش از همه به پارامترهای آموزش ($R^2 = 0.61$) و بهداشت ($R^2 = 0.59$) و سپس به پارامترهایی مسکن و ساختمان ($R^2 = 0.49$) و صنعت ($R^2 = 0.48$) ارتباط دارد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

بر اساس بررسی‌های انجام شده، نتیجه‌گیریها و پیشنهادات زیر ارائه می‌گردد:

۱ - کاهش عدم تعادلهای موجود و رشد و توسعه هماهنگ استانها، مستلزم آن است که با شناختی کامل از امکانات بالقوه اقتصادی، استعدادها و مزیت‌های نسبی در هر استان (مثال‌گشاورزی، صنعت، توریسم و یا تلفیقی از آنها)، برنامه‌های جامع عمران و زیربنایی لازم در چهارچوب برنامه کلان اقتصادی کل کشور تنظیم و نقش و وظایف نظام بانکی عنوان یکی از اجزاء لاینفک سیستم اقتصاد اسلامی کاملاً مشخص و معین گردد.

۲ - با امعان نظر به مفاهیم پول (سرمایه بالقوه) و سرمایه در نظام بانکداری اسلام، ضروری است اولاً تمهیدات لازم در جهت اجرای هرچه دقیق‌تر عملیات بانکی منطبق با روح قانون، بعمل آمده و ثانیاً با بهبود روش‌های مدیریت، ضمن رعایت عدالت در اعطای تسهیلات بانکی توجه کافی به عدم خروج سرمایه‌ها از استانهای محروم و کارائی آن مبذول گردد.

۳ - در استانهای محرومی که به ظاهر قابلیت جذب تسهیلات اعطائی بانک را ندارند، اقدامات لازم از طریق بودجه مصوب برای سرمایه‌گذارهای زیربنایی (ناظیر توسعه دانشگاهها، سدسازی، توسعه شبکه برق و راهسازی) به عمل آید تا براساس بازده صعودی به مقیاس تولید (Increasing Returns to Scale) که یقیناً در برخی از بخش‌های اقتصادی آنها وجود دارد، زمینه جذب تسهیلات فراهم گردد.

نایاب از نظر دور داشت که بانکها به عنوان وکیل سپرده‌گذاران لزوماً پروژه‌هایی را تامین مالی (Finance) می‌نمایند که توجیه اقتصادی، مالی و فنی داشته باشند. سرمایه‌گذاریهای زیربنایی به نحوی چشمگیر خواهند توانست طرحهای سرمایه‌گذاری را مقبولیت بخشیده و نتیجتاً بانکها را در تامین سرمایه لازم تغییب نمایند. دولت از طریق پرداخت سویسید به بانکها نیز قادر خواهد بود آنها را تشویق به سرمایه‌گذاری در طرحهای مشخص و معین بنماید.

۴ - تشویق و ترغیب سرمایه‌گذاران خصوصی در استانها محروم از طریق کاهش حداقل سود

مورد انتظار و سهم سود بانکها،^۱ تخفیفهای مالیاتی و تعدیل نرخ استهلاک نیز از جمله مسائلی است که در تنظیم و تصویب برنامه‌های توسعه باید مطمئن نظر قرار گیرد. قابل ذکر است که اهرم تخفیف مالیاتی را می‌توان جهت تشویق کلیه سرمایه‌گذاران خصوصی در تمام مناطق و استانهای کشور برای استفاده از تسهیلات سیستم بانکی بکار برد.

بدیهی است تشویق و حمایت‌های مالی دولت در هر شکل نمی‌تواند (و نباید) لایغیر و دائمی باشد، بنابراین ضروری است همگام با کاهش عدم تعادلها و ضرائب محرومیت در استانهای محروم تعدیل گردد.

۵ - عملکرد مطلوب بانکها طبعاً جلب اعتماد عمومی را به نظام بانکی به دنبال خواهد داشت. همچنین آموزش جامعه از طریق وسائل ارتباط جمیعی و تبلیغات صحیح برای سوق دادن منابع پولی به بانکها و استفاده هرچه وسیعتر مردم از شبکه بانکی، بانکها را قادر به ارائه تسهیلات بیشتر نموده و برنامه‌های رشد و توسعه را سرعت می‌بخشد.

باید در نظر داشت که با کاهش عدم تعادلها و محرومیت‌ها، درآمدها و به طبع آن میل به پس انداز افزایش خواهد یافت. گسترش شبکه بانکی در این مرحله نقش بسیار عمدی‌ای در جلب پس اندازها و سرمایه‌های سرگردان خواهد داشت.

۶ - در ارتباط با حمایت هرچه بیشتر دولت از استانهای محروم ضروری است پرداخت سوبیسیدها و کمکهای نقدی و غیرنقدی دولت نیز متناسب با ضریب محرومیت استانها باشد. اتخاذ سیاست یکسان در این موارد منطقی به نظر نمی‌رسد.

تخفیف نابرابریهای موجود بین استانها و کاهش ضرائب محرومیت، ضمن آنکه درآمد و سطح رفاه عمومی مردم آن استانها را بالا می‌برد، دلیلستگی و تعلق خاطر هرچه بیشتر آنان به زادگاه و محل زندگی آباء و اجدادیشان را نیز تحکیم بخشد و نتیجتاً از مهاجرت‌های بی‌رویه و خالی از سکنه شدن برخی از مناطق جلوگیری و از پیامدهای ناگوار آن کاسته خواهد شد.

۷ - ضروری است از طریق سازمانهای ذیربطری گامهای موثرتری در جهت تهیه آمارهای استان برداشته شود. وجود شاخصهای و نماگرهای متنوع و موثق استان اولاً زمینه را جهت محاسبه ضرائب محرومیت دقیق‌تر و جامع‌الاطراف‌تر هموار نموده و ثانیاً برنامه‌ریزیهای توسعه استانهای مختلف کشور را تسهیل می‌نماید.

۸ - دولت می‌تواند به منظور جبران کاهش سهم سود بانکها (و در نهایت سهم سود سپرده‌گذاران) این مبالغ را (همانگونه که در تصصه‌های ۳، ۵۱ و ۵۲ قانون بودجه سالهای اخیر کل کشور تا حدودی مرتفع شده است) در بودجه سال بعد منظور نماید.

- ۸ - تاسیس واحدهای تحقیقاتی متناسب با استعدادها و منابع موجود در استانهای محروم نیز از مقوله‌هایی است که شناخت هرچه بهتر پتانسیل‌های موجود در استانها را امکان‌پذیر می‌سازد.
- ۹ - تامین نیروی انسان متخصص مورد نیاز استانهای محروم نیز از جمله مسائلی است که در برنامه‌های توسعه باید جای ویژه‌ای داشته باشد. با توجه به این که این نیروها ضرورتاً باید در دانشگاهها و مراکز آموزش عالی تربیت شوند، تاسیس و توسعه اینگونه موسسات (با در نظر گرفتن استعداد و ویژگیهای هر استان) امری بسیار ضروری است. افزایش نرخ دستمزدها در استانهای محروم و همچنین ایجاد امکانات رفاهی نیز می‌تواند در جلب و جذب و نگهداری نیروهای متخصص تاثیر بسزایی داشته باشد.

«والسلام»

پی‌نوشت‌ها

۱ - برای توضیحات یافته مراجعه شود به: دکترا برچ تونوچیان (اسفندماه ۱۳۶۹)، صفحه ۴

۲ - رجوع شود به: محمدحسن مشرف جوادی (۱۳۶۹)، صفحات ۳۰۵ - ۳۰۳

۳ - مؤسسه انجام چاپ (۱۳۵۹)، صفحه ۱۱

۴ - همان مأخذ، صفحه ۱۹

۵ - همان مأخذ، صفحه ۲۱

۶ - بانک صادرات، اداره تشکیلات و روشها (تیرماه ۱۳۶۵)، صفحه ۹

۷ - این بررسی الهام گرفته از مقاله‌ای تحت عنوان:

New Quantitative Measures for Evaluating Banking System

می‌باشد که بر بنای نشریه‌ایی از بانک مرکزی هندوستان به نام:

Programmme on Economic/ Statistical Analysis and Computer Applications

تهیه شده بود.

۸ - اساس محاسبه نسبت‌ها در جدول مزبور و جدول شماره ۲، «تسهیلات اعطائی» و «مانده سپرده‌ها»ی سیستم بانکی در استانها مختلف می‌باشد که از گزارشات متعدد «اوپر اقتصادی و اجتماعی استانهای کشور» طی سالهای ۱۳۶۳ - ۷۰ تهیه شده توسط مدیریت امور آمارهای اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلام ایران استخراج شده است.

۹ - سازمان برنامه و بودجه، قوانین بودجه سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳

لازم به اشاره است که ارقام بودجه استان مصوب که در این بررسی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، حاصل جمع به جاری و بودجه عمرانی مصوب برای هر استان در سالهای مورد بررسی می‌باشد.

- ۱۰ - در ارتباط با پارامترهای مورد استفاده در محاسبات ضرائب محرومیت استانها در سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ توضیحات زیر ضروری است.
- الف - پارامتر «آموزش» عبارت است از تعداد کل دانش آموزان شاغل به تحصیل در کلیه دوره های چهار ساله متوجه به اخذ گواهینامه دیلم. بین ترتیب رقم «آموزش» شامل دانش آموزان دوره های متوسط عمومی، آموزش فنی، آموزش حرفه ای، آموزش کشاورزی و تربیت معلم روستایی می باشد که از سالنامه های آماری مرکز آمار ایران در سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ استخراج شده است.
- ب - پارامتر «بهداشت» شامل تعداد تخت های موجود در مؤسسات درمانی است که این ارقام نیز از سالنامه های آماری مرکز آمار ایران استخراج گردیده است.
- ج - پارامتر «مسکن و ساختمان» عبارت است از کل سرمایه گذاری بخش خصوصی در بخش ساختمان (اعم از مسکون و غیر مسکون). این ارقام از گزارشات «بررسی آماری فعالیت های ساختمانی بخش خصوصی در مناطق شهری استانهای کشور» در سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ که در مدیریت امور آمارهای اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه می گردد، استخراج گردیده است.
- د - پارامتر «سپرده های بانکی» به مفهوم مانده سپرده ها در هر استان طی سالهای مورد بررسی است که آمار و ارقام آن از گزارش های «اوپر اوضاع اقتصادی و اجتماعی استانهای کشور» تهیه شده در مدیریت امور آمارهای اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران استخراج شده است.
- ه - بالاخره پارامتر «صنعت» عبارت از «مزد و حقوق پرداختی به کارکنان کارگاه های بزرگ صنعتی کشور» در استانهای مختلف می باشد که این آمار و ارقام نیز از گزارشات «بررسی آمار فعالیت های ساختمانی بخش خصوصی در مناطق آماری استانهای کشور» در سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ که در مدیریت امور آمارهای اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه می گردد، استخراج شده است.
- با توجه به این که پارامترهای فوق الذکر می باشد به صورت سرانه در محاسبات مورد استفاده قرار گیرند، ابتدا بر اساس سرشماری جمعیت استانهای کشور در سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵ و همچنین سرشماری سالهای ۱۳۶۵ و ۱۳۷۰، دو فرخ رشد جمعیت برای کلیه استانهای کشور محاسبه و سپس جمعیت استانها در سالهای ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ برآورد گردید. به این ترتیب پارامترهای مذبور (و همچنین ارقام تسهیلات و بودجه) در سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ به سرانه تبدیل شدند.
- لازم به ذکر است که اهمیت نسبی پارامترهای مذبور در محاسبات مربوط به ضرائب محرومیت به ترتیب زیر بوده است: آموزش و بهداشت هر یک ۲۵ درصد، مسکن و ساختمان ۲۰ درصد، سپرده های بانکی و صنعت هر کدام ۱۵ درصد.

۱۱- اشاره می‌گردد در کلیه رگرسیونهای انجام شده، آمار و ارقام تسهیلات، سپرده‌ها و بودجه که به صورت جاری (اسم) بوده‌اند بر اساس شاخص قیمتها (یعنی شاخص بهای کالاهای خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور) در هر یک از استانها و طی سالهای ۷۰- ۱۳۶۳ به قیمت‌های واقعی (تابت) تبدیل شده‌اند.

۱۲- واژه **Crowding - out Effect** بدین معنوم است که (استقراض بسیار زیاد دولت (از نظام بانکی)، وجود قابل دسترس وام‌گیرندگان خصوصی را کاهش می‌دهد، نرخ بهره را بالا می‌برد و سبب کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در اقتصاد می‌شود." روش است که واژه فوق در اقتصاد سرمایه‌داری و نظام بانکداری ربوی آن مصدق پیدامی کند که دولت در شرایط کسری بودجه جهت تامین آن به استقراض دست می‌زند و بنابراین با کاهش وجود قابل استقراض در بازار پولی (که در نظام بانکداری اسلامی وجود ندارد)، نرخ بهره (او به عبارتی قیمت یا هزینه فرست پول) افزایش پیدا کرده و تبعتاً سرمایه‌گذاری خصوصی کاهش می‌یابد. می‌توان گفت پیدایش چنین وضعیتی در بانکداری ربوی، نتیجه رقابت دولت (در جذب منابع برای تامین مالی کسری بودجه) با سرمایه‌گذاران خصوصی (در تلاش برای اخذ وام) می‌باشد. در بانکداری اسلامی به دلیل عدم وجود بهره و همچنین عدم تضاد و تعارض بین نظام بانکی با فعالیت‌های مالی دولت از طریق بودجه، واژه فوق واقعیت پیدا نماید. می‌توان این چنین گفت که در اقتصاد اسلامی فعالیت‌های مالی دولت از طریق بودجه با کمک امکانات مالی و سرمایه‌ای بانکها می‌توانند در زدودن فقر و کاهش محرومیت نقش داشته باشند، بدین صورت که بودجه دولت زمینه جذب تسهیلات اعطائی بانکها را در استانهای محروم فراهم آورد. واژه انگلیسی **Crowding - out Effect** در فارسی تحت عناوین «اثر جبری»، «اثر دفع»، «اثر جانشینی جبری»، «اثر پس رفت» و بالآخره «خروج در اثر ازدحام» ترجمه شده است. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه مراجعه شود به:

- (۱) رودیگر دورنوش و استانلی فیشر (۱۳۷۱)، صفحات ۲۱۲-۲۲۱
- (۲) دکتر فیروزه خلعت بری (مردادماه ۱۳۷۱)، صفحه ۳۳۰
- (۳) دکر احمد جعفری صیغی و دکتر غلامعلی فرجادی (تابستان ۱۳۶۷) صفحه ۳۹
- (۴) دکتر منوچهر فرهنگ (۱۳۷۱)، صفحه ۴۶۱
- (۵) - The Macmillan press Limited (1987), PP.728 - 730

منابع و مأخذ:

- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، مدیریت امور آمارهای اقتصادی، گزارشات سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ بررسی آماری فعالیتهای ساختمانی بخش خصوصی در مناطق شهری استانهای مختلف کشور.
- ، گزارشات سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ اوضاع اقتصادی و اجتماعی استانهای مختلف کشور.
- ، گزارشات سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳ نتایج بررسی کارگاههای بزرگ صنعتی کشور.
- ، شاخص‌بها کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور (استان)، سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳.
- بانک صادرات ایران، اداره تشکیلات و روشها، قانون عملیات بانکی بدون ربا، بانضمام آئین نامه اجرائی مصوب هیئت وزیران و دستورالعملهای اجرائی مصوب شورای پول و اعتبار همراه، با دستورالعملهای حسابداری عقود، تیرماه ۱۳۶۵.
- تونچیان، ایرج، تحلیل مکانیسم سهم سود در بانکداری اسلامی، مقاله ارائه شده در اولین سمینار سیاستهای پولی و ارزی مؤسسه تحقیقات پولی و بانکی، اسفندماه ۱۳۶۹.
- جعفری صمیم، احمد فرجادی، غلامعلی، واژه‌نامه‌ای اقتصادی و برنامه‌ریزی، دانشگاه مازندران، چاپ اول، تابستان ۱۳۶۷.
- خلعت بری، فیروزه، مجموعه مفاهیم پولی، بانکی و بین‌المللی، انتشارات شب‌اویز، چاپ اول، مردادماه ۱۳۷۱.
- دورنبورش، رویدیگر و فیشر، استانی، اقتصاد کلان، ترجمه دکتر محمدحسین تیزهوش تابان، انتشارات صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران (سروش)، چاپ اول، ۱۳۷۱.
- سازمان برنامه و بودجه، قانون بودجه کل کشور مصوب مجلس شورای اسلامی، سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳.
- سازمان برنامه و بودجه، دفتر اقتصاد کلان، مجموعه اطلاعاتی (قواین و آمار) چاپ اول، سال ۱۳۶۹.
- سازمان برنامه و بودجه، دفتر هماهنگی امور مناطق، گزارش‌های مختلف در مورد شناسایی مناطق محروم.
- فرهنگ، منوچهر، فرهنگ بزرگ علوم اقتصادی، انگلیسی - فارسی، نشر البرز، تهران، ۱۳۷۱.
- مرکز آمار ایران، سالنامه‌های آماری و آمارنامه‌های سالهای ۷۰ - ۱۳۶۳.
- مؤسسه انجام چاپ، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۵۹.
- مشرف جوادی، محمدحسن، عدالت اجتماعی از دیدگاه اسلام و راههای تأمین آن، مقاله ارائه شده در اولین مجمع بررسیهای اقتصاد اسلامی، ۱۳۶۹.

Reserve Bank of India, Programme on Economic/ Statistical Analysis and Computer Applications, Bombay, 1991.

Sepehri, Kamran; New Quantitative Measures for Evaluating banking System, Presented at the Third Islamic Conference on Statistical Sciences, Rabat, Morocco, August 1992.

The Macmillan Press Limited; The Nes PALGRAVE: A Dictionary of Economics, 1987.